

Farní měsíčník

březen 2021 ● číslo 3 ● 26. ročník

Zpravodaj Římskokatolické farnosti sv. Václava ● Brumov-Bylnice ● Sv. Štěpán ● Sidonie

„Buď zdrav, ochránce Vykupitele, a snoubenče Panny Marie. Tobě Bůh svěřil svého Syna, v tebe doufala Maria. S tebou se Kristus stal člověkem. Svatý Josefe, ukaž se otcem i nám, ved' nás cestou života. Vypros nám milost, milosrdenství a odvahu a braň nás před vším zlem. Amen.“

papež František

Prožíváme dobu postní, dobu odříkání, předsevzetí, abychom se duchovně připravili na svátky vzkříšení Páně. Ve všem shonu, všedních starostech, které nás kupodivu neopouštějí ani v postní době, toužíme po pokoji duše. Vnitřní pokoj můžeme mít všichni. Jen je nutné vědět, co je nejdůležitější. Pro Pána Ježíše byl velmi důležitý častý kontakt s Otcem: „...když se modlíš, zavři se do svého pokojíku...“ (Mt 6, 6).

Pak jen stačí, budeme-li častěji dělat vše, co nás k tomuto cíli vede a méně to, co nás od kontaktu s Otcem odvádí. Můžeme vzpomenout postní „trojboj“ – půst, modlitbu a almužnu, můžeme si určit nějaký jiný způsob, jak být více s Bohem. Jen musíme mít ve svém nitru pokoj – pokojík, ve kterém se setkáváme s naším Tatínkem a do kterého nepustíme nic a nikoho jiného.

Ať čas postní doby, který prožíváme nám v tom napomáhá.

Požehnaný čas přípravy na velikonoční svátky přeje P. Richard

DUCHOVNÍ SLOVO

PŘÁNÍ K DOBĚ POSTNÍ

Se začátkem postní doby jsem si říkal, proč jsme zvyklí přát si požehnané prožití svátků vánočních a velikonočních a proč si tak málo přejeme také požehnané prožití postní doby?

K zamyšlení mě přivedlo i to, že jsem nedávno prožil několik setkání, při kterých jsem se svými přáteli mluvil o době postní. Uvědomil jsem si, že my, kteří jsme vyrostli v tradičním katolickém prostředí, mnoho věcí ohledně postu prostě neřešíme, protože jsme je přijali tak, jak jsou, a tím se možná o mnohé šidíme. A tak mě moji přátelé přivedli k zamyšlení, proč tu vlastně postní doba je a jaký má význam.

Musel jsem uznat, že symbolika sypaní popele na hlavu, kterou postní doba začíná, je v 21. století opravdu těžko pochopitelná a potřebuje vysvětlení. K pochopení nám mohou pomo-

ci věty, které se při udělování popelce nad věřícími vyslovují: „Pamatuj, že jsi prach a v prach se navrátíš“ (srov. Gen 3,19) anebo „Čiňte pokání a věřte evangeliu“ (srov. Mk 1,15).

Světlem může být i modlitba, kterou se kněz modlí nad popelem před udělením popelce: „Požehnej tento popel, který si dáváme sypat na hlavu na znamení, že jsme hříšníci a chceme konat pokání.“ Symbol může být zastaralý, ale připomenutí toho, že bez Krista a bez obrácení se je náš život bezvýchodný.

Všichni věřící v Krista se asi shodneme na tom, že smyslem našeho života je co nejvíce se připodobnit Kristu samotnému. Proto nám církev v jednotlivých obdobích roku předkládá ke slavení různá tajemství Ježíšova života. I když si Ježíš pravděpodobně na hlavu popel nesyplal, prožil veden Duchem svatým v poušti 40 dní trvající těžký duchovní zápas spojený s postem. Od samého začátku svého pozemského života šel Ježíš cestou solidarity s námi. To kvůli nám se nechal pokřtít v řece Jordánu a stejně tak kvůli nám a za nás odešel do pouště, aby se nám co nejvíce přiblížil, prožil naše pokušení a mohl nás zachránit.

Podstatou našeho pokušení je již od Adama to, že člověk chtěl vlastnit život a tím nepotřebovat Boha, místo toho, aby si nechal život darovat, a spolu s ním i vše ostatní. Člověk chtěl být jako Bůh - a tím si ze života sobě i druhým udělal peklo. Ježíš, sám roven Otcí, chtěl vše prožívat v závislosti na Otcí, v synovské důvěře. Těm, kteří se s ním spojí, otevřel cestu k tomu, aby v sobě samých znovuobjevili svou nejhlubší identitu dětí Božích. 40 dní doby postní je tedy pro nás velikou příležitostí k návratu do postoje dětí Božích, je to šance opět se naučit přijímat vše z Božích rukou jako dar. Je to cesta k vnitřní svobodě a skutečnému štěstí. Není jistě tím nejdůležitějším to, že si člověk v této době něco odřekne, ale může se takto stát vnímavějším pro to, co dává Bůh.

Nespoléhejme při tom všem ale jen na svoje síly. Ani Ježíš na poušti svůj duchovní boj nebojoval sám, ale nechal se vést Duchem svatým. Přeji nám všem, abychom nenechali tento čas milosti projít mezi prsty, nespolehali na své síly, ale prosili o ducha pravého pokání. Abychom se naučili více zříkat všech pokušení, která se nás snaží odvést od synovské závislosti na Bohu. Jen tak budeme moci o Velikonocích zažít nelíčnou radost z Božího daru nového života.
P. Vojtěch Kodet

NAŠE FARNOST DNES

Z FARNÍCH MATRIK – ÚNOR 2021

Pokřtěni byli:

Jiří Lysák
Alžběta Kozubíková
Isabell Lysáková

Pohřbeni byli:

Anna Vaculčíková – 85 let
Božena Krahulcová – 82 let
Jarmila Vilímková – 87 let
Alois Valčík – 57 let
Ladislav Bližňák – 84 let

Bylo:

- Triduum - Modlitby matek online
- Uvedení Páně do chrámu (Hromnice)
- Svatoblažské požehnání
- Panny Marie Lurdské – pomazání nemocných
- Fatimská pobožnost
- Valentýnské večery pro manžele online
- Popeleční středa
- Představení prvopřijímajících dětí
- Křížové cesty

Hromnice

Bude:

- Každý čtvrtek hodinu před mší sv. adorace
- Křížové cesty – pátek v 16. 20 hod., neděle 14. 00 hod.
- Nikodémovy noci – každý pátek v postní době po mši sv. do 20. 30 hod.
- 13. 3. Fatimská pobožnost – mše sv. v 15. 00 hod.

- 19. 3. slavnost sv. Josefa – mše sv. v 7.30 a 17. 00 hod.
- 25. 3. slavnost Zvěstování Páně – mše sv. v 7.30 a 17. 00 hod.
- 28. 3. Květná neděle
- Od 29. 3. změna času – večerní mše sv. od 18. 00 hod.

Tříkrálová sbírka

V letošním roce se v naší farnosti vybralo při Tříkrálové sbírce 95 849 Kč. Všem dárcům Pán Bůh zaplať.

„NEZNÁMÁ“ SVATÁ ZEMĚ – CÉZAREA PŘÍMOŘSKÁ, HAIFA

Tímto pojednáním o Cézareji Přímořské a o Haifě-hoře Karmel pokračujeme v několikadílném cyklu o méně známých poutních místech ve Svaté zemi.

Cézarea Přímořská, která se nachází jižně od Haify na pobřežní planině u Středozemního moře, bylo důležité starověké město v Palestině. Město založil v letech 22 až 10 př. n. l. Herodes Veliký. V období Ježíše Krista byl v Cézareji nejznámější palestinský přístav. Po zničení Jeruzaléma v roce 70 se Cézarea stala hlavním městem provincie Judea a sídlem jejich římských správců. Později se stává místem činnosti apoštolů svatého Petra a Pavla – jedná se o tzv. město církevních otců prvních století. Právě zde v Cézareji totiž apoštol Petr pokřtil římského setníka Kornelia (Sk 10,24-48) a apoštol Pavel zde zakončil svou druhou misijní cestu (Sk 18,22). Cézarea je také významným archeologickým nalezištěm - jednou z nejzajímavějších památek je vápencový kámen, na kterém je uvedený nápis v latině: „Obyvatelům Cézareje Pilát Pontský, prefekt Judska“. Tento archeologický nález byl objeven v roce 1961 a jedná se o jediný dochovaný

Cézarea Přímořská - akvadukt

přímý důkaz o přítomnosti Piláta Pontského na území Judeje. Podle Bible je to muž, tehdejší místodržitel v Judsku, který odsoudil Ježíše na smrt. Teď však na jeho jméno vzpomíná lid ve vyznání víry v Ježíše, který „trpěl pod Ponciem Pilátem“ a „byl za dnů Poncia Piláta umučen a pohřben“. Na sever od Cézareje se nachází zbytky akvaduktu, který je dvojí a vedl vodu z pramenů na úpatí hory Karmel u Haify až k pobřeží Středozemního moře.

Haifa – je největší severoizraelské město a 3. největší město v Izraeli, které má přes 280 tis. obyvatel. Město leží na izraelské pobřežní planině, při Haifském zálivu Středozemního moře a nachází se 90 kilometrů severně od Tel Avivu. Haifa je zároveň také hlavním a největším izraelským přístavem. Nad městem se vypíná hora Karmel, na které se nachází karmelitánský klášter Stella Maris (Hvězda Mariina). Francouzští karmelitáni v letech 1823-1836 vybudovali nejprve impozantní kostel s kupolí a do roku 1846 také budovy nového kláštera. Po roce 1948 se klášter stal celosvětovým centrem karmelitánské spirituality. Dominantou komplexu staveb kláštera je chrám Panny Marie Karmelské. Tato papežská bazilika minor je řešena jako patrová stavba na terasách. Má horní kostel s menší jeskyní Panny Marie, které dominuje oltář se sochou Panny Marie Karmelské, která podává škapulíř sv. Šimonu Štokovi, a spodní kostel propojený s legendární Eliášovou jeskyní (ve které měl bydlet prorok Eliáš). Kolem kláštera jsou situovány zahrady.

Tomáš Surý

K ZAMYŠLENÍ

Zkus v postní době ze svého života něco odstranit, co ti bere čas a co není tak důležité a potřebné. A do uvolněného prostoru vpust' Boha...

P. Aleš Opatrný

POSTNÍ PŘÍBĚH

K jednomu starci přišly dvě ženy. První žena se považovala za velkou hříšnici. V mládí podvedla svého muže a nyní ji trápilo svědomí. Druhá žena žila po celý život bez větších pádů, a proto si nedělala žádné výčitky svědomí kvůli svým hříchům. Byla se sebou spokojená. První žena vyznala starci svůj hřích. Ani si netroufala očekávat odpuštění.

Druhá žena řekla, že žádné zvláštní hříchy nemá.

Stařec řekl první: „Jdi za ohradu a najdi si tam velký kámen, že ho sotva uneseš, a přines mi ho.“ Druhé ženě řekl: „Přines mi tolik kamenů, kolik uneseš, ale ať jsou co nejmenší.“ Ženy šly a splnily starcův příkaz.

Stařec se na kameny podíval a řekl: „A teď zanechte kameny nazpět a položte každý přesně tam, kde jste ho vzaly.“ Ženy šly vykonat starcův příkaz.

První našla lehce místo, kde vzala velký kámen. Položila ho tedy do dolíku, tak jak ho našla.

Ale druhá žena si za žádnou cenu nemohla vzpomenout, odkud vzala ten či onen kamínek. Vrátila se tedy ke starci, aniž by úkol splnila.

„Vidíš,“ řekl stařec, „právě tak je tomu s hříchy. Ty jsi ten velký a těžký kámen snadno uložila na původní místo, protožes věděla, kde ležel. Byla sis vědomá svého hříchu. Stala ses pokornou, a tak ses osvobodila od následků hříchu,“

„Naproti tomu ty,“ obrátil se stařec ke druhé, „ty si nejsi vědoma žádného hříchu, a tudíž ho nemůžeš ani litovat. Zvykla sis na život v hříších, posuzuješ hříchy druhých a tím hlouběji zapadáš do vlastních.“

ZPYTOVÁNÍ SVĚDOMÍ

Celá postní doba patří do svátosti smíření. Ale je to k vydržení, připravovat se pět neděl na velikonoční zpověď? Třeba hned první část svátosti – zpytování svědomí. Není to žádný požitek, hrabat se půl hodiny ve zmatcích svého života – natož celý měsíc. Jo, kdybychom tak měli kádrovat druhé lidi – to by nám šlo líp. Štávnatá slova odsouzení druhých nám jdou na jazyk sama. Ale sahat do svědomí sobě, to nebví.

Svědomí je kompas v duši. Každé úmyslné jednání proti Božímu řádu, proti lásce je rána, která svědomí otupuje. A když těch ran je moc, člověk si klidně omluví - aspoň na čas – kdekou špatnost: „Za téhle situace jsem nemohl jednat jinak.“ „Já se necítím ničím vinen,“ slyšíme prohlašovat zločince, kteří mají na svědomí tisíce životů.

Tak jako hodinky musí být občas nařízeny podle správného času, i svědomí musí být korigováno podle Božího zákona.

Co pomáhá, aby naše svědomí bylo správně zaměřené? Slyšet slovo Boží, kázání. Vzít doma do ruky Písmo svaté. Denně se máme při ranní modlitbě směřovat, jak správně a pěkně chceme den prožít a večer kontrolovat, jak se

nám to dařilo. Proto Pán ustanovil svátostnou slavnost smíření, aby se zatoulané ovečky a marnotratní synové mohli bezpečně vrátit do Boží náruče.

Je třeba nahlédnout do hloubky, kde jsou kořeny mého špatného jednání. Byl jsem zlostný – zjišťuji. Tu se musím ptát: Čím to je, že jsem tak podrážděný, nervózní, mrzutý? Jsem pracovně přetážený? Pak musím uvážit lepší uspořádání své pracovní zátěže. Jsem alergický na někoho v rodině, v práci, jde mi na nervy? Pak je zase nutná úvaha, proč to tak je a co s tím udělat. Zkrátka, při zpytování svědomí je třeba hledat, kde jsou otrávené kořeny, jaké jsou chorobné zárodky tvých špatných myšlenek, řečí, jednání.

Když někdo nedokáže svou vinu doznat, litovat, napravit, nezbyvá mu, než ji překrucovat. Např. někdo je náladový, zaujatý, zlostný. Jinak to zní, když prohlásíš: já jsem citlivý.

Někdo je neurvalý v mluvení, bezohledně napadá druhé. Jak ušlechtilé zní: Já už jsem takový spravedlivý člověk, nesnesu žádnou faleš!

Při některé zpovědi to vypadá, že místo pokání a rozhrěšení by měl zpovědník vyskočit a pográtulovat tomu výlupku svatosti, co ho ráčil obšťastnit svou návštěvou.

Nepomůže tu potlačování, omlouvání, zapírání. Naopak je třeba se podívat na hřích zpřímá. Poznat své viny, uznat je, distancovat se od nich a snažit se je napravit.

P. Ladislav Simajchl, Jak se zpovídat

BŮH MÁ PLÁN I S TEBOU

Pokud jste pohlčeni tím, co všechno nejste a co nedokážete, podívejte se do zrcadla

Bůh má pro vás dobrý plán. Počítá se se všemi talenty, dary a schopnostmi, kterými vás obdaroval. Pokud jste pohlčeni tím, co nejste, podívejte se do zrcadla a uvědomte si, že Bůh vidí to, co jste. Vidí váš potenciál a svou slávu ve vás. Neporovnává vás s člověkem vedle vás, aby si zjistil, zda jsou vaše schopnosti tabulkově srovnatelné. Zajímá ho, jak vy používáte potenciál, který do vás vložil. Odpálkuje každou výmluvu, kterou mu nadhodíte, abyste mohli ignorovat nebo odmítat jeho dary.

Bůh povolává a používá různé lidi s různými problémy

V Bibli vidíme, že Bůh povolává a používá různé lidi s různými problémy. Někdy povolal lidi, kteří byli na dně, protože se nechali pohltnout svým zlým jednáním. Někdy – docela často – povolává lidi, kteří jsou nízko na společenském

žebříčku nebo jsou dokonce ze společnosti vyloučení. Mnoho z nich by mělo docela dobrou výmluvu, proč nemohou Bohu sloužit, když je povolal. Jednou jsem četl seznam, který začínal takto:

Abrahám byl moc starý. Jakub byl lhář. Timotej měl žaludeční vředy. Petr byl zbabělý. Mojžíš koktal a byl vrah. Marek byl nespolehlivý. Ozeáš měl za ženu prostitutku. Noemi a Rút byly vdovy. Jonáš byl neposlušný. Miriam byla drbna. Tomáš pochyboval. Eliáš trpěl depresí. Jan Křtitel se legračně oblékal. Pavel pronásledoval církev. Marta byla příliš úzkostlivá. Zacheus byl moc malý. Maria byla jenom teenager. Lazar byl mrtvý. ...

Bůh na vás něco vidí, něco, co možná nevidíte ani vy sami

Jaká je vaše výmluva? Bůh na vás něco vidí, něco, co možná nevidíte ani vy sami. Volá vás, abyste na něj spolehnali a uvědomovali si, že vám nabízí svou ruku. Volá vás, abyste ve spolupráci s ním mohli přinášet dobré a trvalé plody. Volá vás k naplněnému a smysluplnému životu.

Nebojte se být s ním stále v kontaktu, nebojte se jím nechat vést, nebojte se mu odevzdávat, nebojte se vyjít mu vstříc, nebojte se vyjít, nebojte se!

JAK SE MODLIT KŘÍŽOVOU CESTU

Křížovou cestu jsou křesťané zvyklí se modlit především v pátek a v době postní, protože si skrze ni připomínají Ježíšovo utrpení a smrt za nás a pro nás. Většinou se křížovou cestu modlíme společně. Křížovou cestu je možné pojmout i jako osobní modlitbu, v níž chceme na své vlastní životní cestě nově potkat Krista. Proto je možné se

Křížová cesta - Lurdy

ji modlit kdykoliv, nejen v době postní, a není dokonce ani nutné se ji pomodlit naráz celou. Někdy nám postačí jen několik zastavení, nebo dokonce jen jedno. Důležité je naučit se spojovat svoji životní cestu s jeho cestou, otevřít se pro to, co nám chce říci, zahlédnout ho přítomného v tom, co prožívám, a sjednotit se s ním ve svých postojích, smýšlení a jednání. Jak výstižně napsala sv. Terezie z Avily, modlitba je především „důvěrný vztah přátelství, častý rozhovor o samotě s tím, od něhož víme, že nás miluje“ (Život VIII,5). V modlitbě tedy nejde především o krásná slova nebo úvahy, ale o vztah od srdce k srdci, o proudění lásky od Boha ke mně a ode mě k Bohu. Na prvním místě je tady třeba vnímat Ježíše, vnímat, co pro mě dělá a co mi říká, abych na to mohl odpovědět slovy a následně i konkrétním jednáním. To předpokládá duchovně otevřené oči a uši, touhu po setkání s ním a ochotu poslouchat. **Chceme-li se opravdu modlit, a ne se jen něco „odmodlit“**, je třeba se pro modlitbu rozhodnout, což v praxi znamená vyčlenit si na ni čas a zvolit si pro ni vhodné místo. Mohu být tiše na jednom místě a kvůli lepšímu soustředění si před sebe položit kříž nebo zapálit svíci. Mám-li možnost, mohu se modlit pomocí obrazových zastavení křížové cesty v některém kostele nebo v přírodě, ale není to nutné. U každé modlitby hodné toho jména je třeba si nejprve uvědomit Ježíšovu přítomnost, vstoupit do jeho přítomnosti a poprosit o Ducha svatého, o vnímavé srdce, abychom dobře rozuměli tomu, co nám Pán chce říci a v čem se nás chce dotknout. K tomu je možno použít i úvodní modlitbu, nebo se v tomto duchu pomodlit vlastními slovy. Pak už je třeba jen pomalu si přečíst text spojený s konkrétním zastavením křížové cesty a tiše naslouchat Božím slovu, které je v něm ukryté. Mohu se ptát Pána, v čem se mě dané slovo týká, a posléze prosit o milost proměnění mysli podle mysli Kristovy (srov. Flp 2,5n). Jinými slovy, mohu prosit, abych mocí Kristova Ducha dokázal ve své konkrétní situaci myslet, mluvit a jednat, jak by jednal Kristus na mém místě.

*Vojtěch Kodet, Křížová cesta,
Jeho rány nás uzdravily*

Zdrávas, Maria ...

Zdrávas, Maria, milosti plná, Pán s tebou, požehnaná jsi mezi ženami a požehnaný plod života tvého, Ježíš. Svatá Maria, Matko Boží, pros za nás hříšné, nyní i v hodinu smrti naší.

VOJÁK PETR

Žil jednou jeden drsný a odvážný muž jménem Petr a ten se rozhodl, že se stane vojákem. Uměl bojovat s kuší i mečem a vyznamenal se ve slavných bitvách. Jenže vojenské řemeslo a boj jsou velmi nebezpečné dobrodružství. A tak se stalo, že Petra při jednom prudkém útoku zranili a on zemřel. Ještě ten samý den dorazil k nebeské bráně a mohutně na ni zabušil. Svatý Petr mu spěchal otevřít. „Zdravím tě, mládenče,“ zahlaholil svatý Petr při pohledu na vojákovu červenomodrou uniformu, „co si přeješ?“ „Chci do nebe,“ odpověděl voják. „Jsem voják Petr. Určitě mě znáte, protože nosím Vaše jméno. Podívejte, kolik mám medailí! V celém pluku nebyl nikdo odvážnější než já. Hodně jsem bojoval, dokonce jsem za vlast položil svůj život. Myslím tedy, že jsem si vydobyl nebe!“

„Vidím, vidím,“ bručel si pod vousy svatý Petr, „máš opravdu krásné jméno, to se ví. Statečně jsi bojoval, o tom není pochyb. Ale to nestačí. Musím se nejprve podívat do svých záznamů.“ Svatý Petr vytáhl z přihrádky tlustou knihu a začal pomalu číst jednu stránku za druhou. V knize bylo zapsáno všechno, co voják udělal. Jak svatý Petr četl, pokyvoval hlavou, hladil si své dlouhé bílé vousy a mumlal: „Hmm, hmm...“ To, co četl, moc uspokojivé nebylo. Podle zákonů upravujících vstup do nebe nemohl svatý Petr v žádném případě vojáka do nebe pustit. Světci byl ten voják ale velmi sympatický: „Přece nemůžu poslat do pekla někoho, kdo se jmenuje Petr!“ říkal si. Ale co měl dělat?

Svatý Petr si zavolał svatého Michaela, archanděla s mečem a brněním, který by jako bojovník mohl mít pro svého lidského kolegu pochopení. Dlouho o něm spolu mluvili. Svatý Petr se snažil najít nějakou polehčující okolnost, aby mohl vojáka do nebe pustit. „Ale to nejde!“ křičel na něj svatý Michael. „Přece nemůžeš porušit předpisy. Tenhle voják do nebe prostě nesmí... Musíš ho vyhnat!“ A tak svatý Petr shromáždil ty nejhodnější světce, které se mu podařilo sehnat. Přišli svatý Josef, svatá Terezie od Dítěte Ježíše, svatý František, svatá Kateřina a svatá Rita. Ale nedalo se nic dělat. Světci pokyvovali hlavami a znovu potvrdili, že voják Petr nebyl dost dobrý, aby mohl do nebe. Svatý Petr se ale nehodlal vzdát. Neváhal a šel za Ježíšem a vyprávěl mu všechno o vojákově.

Vyprávěl mu o jeho odvaze, velkorysosti i o tom, že položil svůj život za vlast. Ježíš pozorně naslouchal kaž-

dému slovu, když v tu chvíli nastal nepopsatelný rámus. Dvacet rozzuřených ďáblů, co sotva popadali dech, se řtilo po schodech, které vedou do nebe.

„Zastavte to! Řvali ďáblové a šermovali před sebou vidlemi. „Tenhle voják nepatří do nebe. Patří nám!“ S vojákem Petrem to začalo vypadat zle. Jeden rudý ďáblík ho dloubnul vidlemi a vykřikoval: „To je ten, co pořád volal: K čertu!“

Ale právě v tu chvíli se po Ježíšově boku objevila krásná Paní. Byla to Maria. V ruce měla velkou zlatou knihu. Předala ji Ježíšovi, který ji otevřel. Měla stovky stran a všechny byly popsané. Ježíš se dal do čtení. Nakonec se obrátil k Marii a uklonil se. To bylo znamení. Znamení toho, že voják Petr může přece jen přijít do nebe. Sama Maria ho vzala za ruku a dovedla dovnitř. Svätý Petr se spokojeně usmíval. Mnohem méně spokojení byli ďáblové. Rozzuření se hnali zpátky do pekla a nadávali: „Maria je naše zkáza! Neustále krade duše, které patří nám! Když to takhle půjde dál, budeme bez práce.“ Svätý Petr byl zvědavý ještě na jednu věc: Co bylo napsáno v té velké zlaté knize, kterou dala Maria číst Ježíšovi? Když všichni s radostí vítali nově příchozího, svätý Petr se nenápadně připlížil ke zlaté knize a otevřel ji. Byly tam jen samé Zdrávasy. Na každé stránce. Tisíce a tisíce Zdrávasů. Pokaždé, když se voják Petr pomodlil Zdrávas, Maria to zapsala do velké zlaté knihy. Zdrávasy otevřely vojáku Petrovi nebeskou bránu.

Zdrávas je klíčem do ráje. Modlitba není jen volání o pomoc. Modlitba nás proměňuje. Ten, kdo prosí Marii, odevzdává se do Božích rukou a do Mariiny něhy. Bůh nás pak neopustí v hodině naší smrti, v nejdůležitějším okamžiku našeho života, ve chvíli velkého setkání s Tím, který nás očekává od věčnosti.

Bruno Ferrero, Zdrávas, Maria

SVĚDECTVÍ

LIDSKÁ PRÁVA

Můj bývalý profesor mne učil, že není žádná ostuda, když se profesionál přizná, že něco neví nebo neumí. Naopak je to znakem upřímnosti a pravdivého postoje k pacientům. Není ovšem radno být upřímný a pravdivý v případech, kdy před vámi sedí člověk, který je obklopen hradbou demokratických svobod a pálí na vás z kulometu lidských práv. Svého času mne navštívila mladá žena s vysokoškolským diplomem

v kapse a tříletým chlapečkem v náručí. Jak dosedla, počala si hoře stěžovat.

Po ukončení studia začala pracovat v podniku, kde se seznámila s vedoucím oddělení, a hned první den po nástupu s ním strávila noc. Jejich vztah se začal rychle rozvíjet. On se kvůli ní, po dalších třech měsících soužití, rozešel s jinou partnerkou – šlo u něho o jakýsi souběh souloží – a nastěhoval si do bytu mou klientku. Vztah trval tři roky. Na rozchod s první partnerkou měl, jak mi sdělila, plné právo, protože navázal nový partnerský vztah. Po této době se ona rozhodla, že chce dítě, o čemž on nechtěl ani slyšet. Ona měla na početí dítěte, jak říkala, nezadatelné lidské právo. On jí tvrdil, že na dítě mají ještě čas, jeho byt není zatím ve stylu ze stránek zahraničních magazínů a dítě má právo se narodit do kvalitních podmínek. Mladá žena otěhotněla, protože si bez vědomí partnera vysadila antikoncepci, a jak dodala, měla na to opět nezadatelné lidské právo. Když se partner dozvěděl, že je gravidní, donutil ji k potratu. Dala se přemluvit. I na to přece má v demokratické společnosti plné právo. Po roce, když se domnívala, že už je všechno připraveno k těhotenství, opět vysadila antikoncepci a byla gravidní podruhé. Tentokrát se už přemluvit nedala a porodila chlapce, na kterého, jak nezapomněla dodat, už ve svém věku měla plné právo.

O svatbě nechtěla slyšet ani ona ani on. Mají přece právo žít si, jak je napadne. Sdělila mi, že si oba dva vždycky perfektně rozuměli, především v oblasti sexuální, dokonce se pro zpestření svého soužití zúčastňovali skupinových sexuálních dýchánek, na což měli oba právo, a praktikovali i občasnou výměnu partnerů, protože, jak jsem byl poučen, tento způsob „pročišťuje původní vztah“. Byli zajedno i v názoru na manželství, které je podle obou středověkým přežitkem, jenž lidem bere svobodu rozhodování, omezuje jejich rozlet a nasazuje jim okovy pro individuální rozvoj osobnosti, na což žádná instituce nemá právo.

Hned od počátku jsem viděl, že za mnou nepřišla proto, abychom spolu filozfovali, ale v atmosféře proklamovaných lidských práv mi bylo jasné, že jako občanka s občanským průkazem má v občanské společnosti na návštěvu ordinace nejen lidské, ale i plné občanské právo. Nastaly jí problémy. Když bylo chlapci dva a půl roku, odvezl partner ji i dítě k jejím rodičům, protože došel k názoru, že synek potřebuje dobrý vzduch, který v Brně rozhodně

není, jeho partnerka potřebuje víc pomoc maminky než jeho přítomnost a on musí v bytě dokončit ještě pár neodkladných úprav.

Postupem času za ní a za dítětem přestal jezdit, telefonoval minimálně, její telefonické hovory sice bral, ale pokaždé řekl, že má právě obchodní jednání a nemůže být rušen. Za tři měsíce partnerka zjistila, že si do bytu nastěhoval novou přítelkyni. A nyní konečně otevřela důvod návštěvy. Nechce v žádném případě léky, odmítá hospitalizaci, nechce, aby se o její návštěvě u mne dozvěděl její praktický lékař a chce být brzy „s nervama zase v pořádku“. Samozřejmě mne nezapomněla poučit o tom, že na všechny vyjmenované požadavky má nezadatelné právo. „A co byste, paní magistro, ode mne potřebovala, a jakým způsobem bych vám mohl pomoci?“ byla otázka, která měla otevřít cestu k finále našeho setkání.

„Dát mi základních pár rad, jak postupovat, aby v našem společném soužití s partnerem byly zase věci tak normální jako předtím.“ „A vy to všechno, co mezi vámi bylo od počátku, považujete za normální?“ Nastalo chvíli ticho. Mladá žena na mne nechápavě hleděla.

„Zatím jsem slyšel jen o tom, jaká jste vy měla a máte práva. Teď se zeptám, zda váš partner nemá nezadatelné lidské právo, zaplatí-li na dítě pravidelně výživné, žít si ve vlastním bytě s kým chce. Není to přece váš manžel a jako svobodný občan má právo, dokonce lidské a nezadatelné, po splnění alimentárních povinností, být si, s kým se mu zachce. Já vám poradit nemohu, já to neumím. Váš hodnotový svět je mi tak vzdálený, že se v něm vůbec nevyznám.“

„To vidím, pane doktore,“ řekla po chvíli mladá klientka, „nejen, že se nevyznáte ve složitostech života, ale on i pojem morálka, jak slyším, je vám na hony vzdálený.“ Měla na tu odpověď nezadatelné právo.

Max Kašparů, Třicet případů aneb malé, bílé, kulaté

Z HISTORIE

ROK 1975

Oprava vazby střechy farního kostela byla práce velmi náročná jak na výpomoc brigádníků tak na náplň provedení. Na její průběh jsem pohlížel s obavami, ale přece, díky Bohu a obětavosti našich farníků, vše dobře a velmi dobře dopadlo. K osobnímu zapojení do práce vybízelo mnoho činitelů: 1. Výzvy v kostele a konání sbírek. 2. Nachystaný staveb-

ní materiál: krovy, trámy, desky, složený na hromádách bokem kostela. 3. Osobní propagace kostel. hospodářů Františka Křeka a Cyrila Holby, kteří k nástupu brigádníků dovedli povzbudit a je ovlivnit připomínkou: to děláme pro sebe, vždyť kostel je náš. Co se má provádět? Výměna prohníhlých krovů(22), trámů(16) za nové nad lodí chrámovou a též nové přelaťování. To ale znamená skřídlení sundat, očistit a zase zastřešit, a pak ze spodu spáry vymazat. S prací se začalo ve čtvrtek 7. srpna 1975. Práci prováděl tým tesařů z Bylnice pod vedením mistra tesaře Vojtěcha Strnky a jeho otce Aloise, kteří měli k rukám mnoho ochotných a obětavých pracovníků a brigádníků z celé farnosti. Už první den se jich sešlo 27. Napřed postavili tretnu, tj. šikmý můstek ke střeše z bylnické strany, pak asi ze sedmi polí se odkryly tašky, ty se očistily a daly na půdu. Mezitím tesaři vyměnili tři páry krovů, postavili novou stolicí, dali spínací trámy, podzednice atd., přibíli nové latě a znovu zastřešili. A klempíř František Slováček oplechoval potřebné okraje. To se opakovalo několikrát až do 30. srpna, kdy se vše šťastně skončilo. Když byla akce v plném proudu, sešlo se až 40 brigádníků. To byli pilno i ve farské kuchyni, neboť stůl k jídlu se prostíral ve far. kanceláři a na chodbě. Svačiny, posilující a občerstvující nápoje se donášely přímo na pracoviště. Závěrem bylo v kostele oznámeno: Dokončili jsme dílo veliké a odvážné. O jeho velikosti se zvláště přesvědčili ti, kteří po klenbě kostela chodili a na střeše pracovali. Všem, kteří se o tu zdárnou opravu přičinili, patří upřímné, křesťanské Pán Bůh zaplať, též klempíři panu Louckému, který pod kříž na konci hřebenu střechy zhotovil novou kouli jak symbol zeměkoule, která s křížkem tvoří souladnou maličkou věžku. Celkový náklad opravy činil 51. 346,40 Kč.

2 - Zátíší - veranda byla postavena ke konci tohoto roku 1975. Nákras vypracoval technik Vojtěch Macků ze Štěpána, podle něho množství staveb. materiálu udal a celou práci provedl zedník Alois Bařinka s pomocníkem Aloisem Masařem. Střecha je rovná a oplechování provedl klempíř František Slováček. Dvěře na dvůr jsou prosklené z modřinového dřeva od pana Šenkeříka. Poznalo se, že toto zátíší je velmi užitečné a prospěšné nejen v zimě, ale i v létě. 3 - Oprava kaple sv. Cyrila a Metoděje na Březové. Kaple měla starou omítku velmi narušenou a počmáranou rebusy milenců. Stará prohníhlá omítka se úplně až do kamene odstranila a nahradila novou brizolitovou omítkou a no-

vým nátěrem plechové střechy, takže zadržela novodobou krásou. Opravu provedl zedník Alois Bařinka s pomocníkem mladým Šenkeříkem z traktorky. Stavební materiál stál 835,-Kč. 4 - Oprava sochy sv. Floriána v Brumově na náměstí. Je vlastně zdařilý odlitek původní pískovcové sochy velmi porušené a tak už zvětralé, že se drtila v prstech. Práci provedl sochař Jan Bařinka z Brna, rodák z Popova. 5 - Čtvrtý nová zvon umíráček, posvěcený na jméno Josef, patron umírajících, byl zavěšen na dříve připravený elektrický pohon, který byl proplacen částkou Kč 5. 482,- Kostel dostal na hlavní oltář nový velký červený koberec. Výroční zpráva farního úřadu za r. 1975 hlásí: bylo 28 svateb, narodilo se a pokřtěno bylo 131 dětí (včetně 24 cizích) a na místním hřbitově pohřbeno bylo 55 farníků. Mezi nimi byl i stavební technik František Šabršula z Brumova, který zemřel 20.4.1975 ve stáří 53 let. Velmi se zasloužil o opravy kostela, naposled o úpravu terénu kolem kostela: dlaždění, osazování okrajníků schodiště a cesty v kaštanové aleji a hlavně velká beton. zeď ze spodu. Věčné paměti žije spravedlivý. Zaopatřeno bylo 60 nemocných a star. farníků, z nich 23 osoby dostaly svaté pomazání. Poutí na Sv. Hostýn byla ještě koncem dubna (27.4), takže účast byla slabší: 2 autobusy poutníků - asi 150 všech. Byla i poutí na Provodově. Májové pobožnosti se konaly jak obvykle denně, patrocínium sv. Václava jsme oslavili skromně, ale důstojně, bez výpomocného kněze. Slavnost Těla a Krve Páně byla v kostele v neděli 26. května a slavnost I. sv. přijímání v neděli 8. června v počtu 96 prvokomunikantů. Celkem bylo podáno 13.720 sv. přij.

Křížová cesta

PAMÁTKY U NÁS

KŘÍŽOVÁ CESTA

Křížová cesta v přírodě vede směrem z „Řík“ a končí na okraji lesa Důbravka.

„I když myšlenka na její zbudování přišla již v roce 1991, k samotné realizaci díla došlo až později. Na podzim roku 1996 brigádníci osadili dřevěné kříže, na které se na jaře v roce 1997 připevnily rámečky s obrázky jednotlivých zastavení a provedlo se oplechování těchto „kapliček“. O zhotovení křížové cesty se nejvíce zasloužili farníci z Bylnice J. Fojtík, Z. Strnka, S. Strnad a M. Miklas. Při zajištění dřeva vyšla vstříc Singulární společnost Bylnice a na dalších pracích se podíleli především manželé Strnadovi z Lůček, pan Sopek, pan Pecl a další.

„23. března 1997 na Květnou neděli se množství farníků shromáždilo v Bylnici, kde v kopci pod Důbravou se vybudovala Křížová cesta a ten den byla posvěcena.“ Za přítomnosti kněží mariánů a hojně účasti věřících bylo dílo posvěceno a předáno Bohu ke cti a farníkům k duchovní posile. V roce 2010 byla provedena oprava této křížové cesty. B. a J. Sopkovi zhotovili nové rámečky, přebrousili a natřeli dřevěné části a opatřili nová skla. Paní M. Strnadová provedla opravu nápisů. O dílo se zasloužil především p. J. Fritschka st. a ml..

Památná místa farnosti Brumovské

SVATÍ

ROK 2021 – ROK SVATÉHO JOSEFA (8. 12. 2020 – 8. 12. 2021)

„Dar zvláštních odpustků“ spojených s Rokem sv. Josefa oznamuje dekret Apoštolské penitenciárie.

Dar plnomocných odpustků lze získat za obvyklých podmínek, mezi které patří svátostná zpověď, svaté přijímání a modlitba na úmysl Svatého otce. Věřící musejí odmítnout veškerou zálibu v hříchu a zúčastnit se akcí spojených s Rokem sv. Josefa při příležitostech určených Apoštolskou penitenciárií.

Dekret připomíná, že sv. Josef byl mužem modlitby, který také dnes všechny zve k prohloubení vztahu s Otcem, dovolujícímu rozpoznat Jeho vůli v životě. **Plnomocné odpustky může získat ten, kdo se nejméně na 30 minut zastaví v rozjímání nad modlit-**

bou Otče náš nebo se zúčastní duchovních cvičení či jednodenního soustředění zahrnujícího meditaci nad postavou Mariina snoubence.

Sv. Josef byl spravedlivým mužem strážícím hluboké tajemství svého srdce. Pomáhá objevovat hodnotu ticha a poctivosti v plnění každodenních povinností. Také **ti, kdo během tohoto roku po jeho příkladu vykonají skutek tělesného či duchovního milosrdenství, mohou získat plnomocné odpustky.**

Nejdůležitějším rysem Josefova povolání byl úkol strážit Svatou rodinu z Nazaretu. Aby všechny křesťanské rodiny pocítily pozvání vytvářet atmosféru jednoty, lásky a modlitby, **je dar plnomocných odpustků rozšířen také na rodiny nebo snoubence, kteří se společně modlí růženec.**

Papež Pius XII. zavedl 1. května 1955 svátek sv. Josefa Dělníka s poukazem na důstojnost práce a s úmyslem inspirovat sociální život a zákony, založené na rovném rozdělení práv a povinností. **Plnomocné odpustky budou moci získat také ti, kdo svěří svou každodenní práci sv. Josefovi.**

Sv. Josef je rovněž patronem lidí v nebezpečných situacích, trpících, donucených k útěku a osamocených. Apoštolská penitenciárie oznamuje **možnost získat plnomocné odpustky také pro ty, kdo se pomodlí litanie ke sv. Josefu nebo jakoukoli jinou modlitbu ke sv. Josefu, podle vlastní liturgické tradice, na úmysl pronásledované církve a za posilu pro křesťany vystavené různým formám útlaku.** Jako zvláště vhodné příležitosti získání plno-

mocných odpustků se zmiňují **svátky ke cti sv. Josefa, tedy 19. března a 1. května, ale také svátek Svaté rodiny, Neděle sv. Josefa podle byzantské tradice, 19. den každého měsíce a každá středa, která je v latinské církvi tradičně zasvěcená sv. Josefu.**

V současném kontextu sanitárního ohrožení je dar plnomocných odpustků rozšířen zejména **na staré lidi, nemocné, umírající a ty, kteří nemohou vycházet z domova.** Podmínkou v těchto případech je **odmítnutí záliby v hříchu, úmysl dostat všem stanoveným podmínkám, jakmile to situace dovolí, a modlitba ke cti sv. Josefa spojená s obětí vlastního utrpení.**

Zdroj: Vatican News

Z LITURGIE

28. 3. 2021 Květná neděle

1. čtení: Iz 50,4-7

2. čtení: Flp 2,6-11

Evangelium: Mk 14,1-15,47

Umučení našeho Pána Ježíše Krista podle Marka.

Ozvěna slova:

Na Květnou neděli si připomínáme Ježíšův královský příchod do Jeruzaléma. Postavil lidi před rozhodnutí uvěřit v něj nebo se od něho odvrátit. Ježíš totiž vystupuje se anonymity. Doposud odmítal narážky, vyznání a královské počty. Nyní nás upozorňuje, kdo je. Sedá si na oslátko, královské jezdecké zvíře a vztahuje na sebe slovo proroka: „Hle, tvůj král přichází k tobě. Snáší mesiášský titul Syn Davidův, nechá si vzdát hold prostřenými pláštěmi“. Proč to všechno? Přišla jeho hodina. Nyní se může bez nedorozumění vyhlásit za krále. Až ho zbičují a položí mu na hlavu korunu z trní, kdo vykřikne: „Hosana Synu Davidovu?“ Kdo se nyní k němu přizná jako ke svému Pánu? Kdo ještě bude věřit, že ranami a potupnou smrtí založí svoje království pokoje? Možná bychom si dnes měli položit otázku, jak je to s naším přiznáním se k Ježíši. Čím pro nás je? Kdyby se nám ukázal v žáru svého božství, v hrozivém majestátu soudce, odvážili bychom se volat hosana? A co nyní, když ho nevidíme, kdy se nám zdá, že mlčí, kdy se křivdí jeho věrným, kdy ho střetáváme v nemocných, úzkostmi a moderním stresem zbičovaných lidech? Hlásíme se k němu? Pomáháme mu nést kříž v jeho bratrech?

INSPIRACE K ČETBĚ

STÍN OTCE

(Příběh o Josefovi z Nazaretu)

Autor: Jan Dobraczyński

V tomto románovém příběhu o svatém Josefovi z Nazaretu se autor ujímá nejen úžasného úkolu převyprávět život významného světce, nýbrž rekonstruuje i kulturní pozadí, ve kterém se světcův život odehrával. Zachycuje nesnáze jeho každodenního života stejně jako napjatou atmosféru tehdejší doby, v níž Židé očekávali příchod Mesiáše, politické události na dvoře Heroda Velikého, vládcovy intriky, zvrácenosti a zločiny. Vychází při tom z biblických pramenů i z rozsáhlého literárního materiálu tehdejší doby.

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY

Evangelizační úmysl: Modleme se, abychom prožívali svátost smíření s obnovenou vroucností a mohli zakoušet nekonečné Boží milosrdenství.

Národní úmysl: Děkujeme za dar postní doby a prosíme o požehnané využití darovaného času, abychom poznali, co všechno ke svému štěstí nepotřebujeme a v čem je pravá radost.

BLAHOPŘÁNÍ

„Tak ať svítí vaše světlo před lidmi, aby viděli vaše dobré skutky a vzdali slávu vašemu Otci v nebesích.“

(Mt 5, 16)

Naši milí březnoví oslavenci, přeje-me vám, ať z vás září Boží světlo a vaše skutky lásky proměňují tento svět. K tomu ať vám Pán Bůh žehná a dává vše potřebné pro správný život. Amen.

Fm

NĚCO PRO ZASMÁNÍ

- Uvařila jsem si čaj na hubnutí. K cukroví je výborný.
- „Pane doktore, já mám hrozný strach, je to moje první operace.“ „Vím, jak vám je,“ říká chirurg, „moje také!“
- Dneska si dám dort, protože někdo na světě má určitě zrovna narozeniny.

ÚMYSLY MŠÍ SV. NA MĚSÍC BŘEZEN 2021

1.	PO	7.30	Za Boží požehnání pro pí. Květu Strapinovou, celou rodinu, dar víry a Ducha sv.
2.	ÚT	17.00	Za + Josefa a Jiřinu Kráčmarovy, + rodiče, sourozence a duše v očistci
3.	ST	17.00	Za + manžela Karla Žižku, duše v očistci, Boží požehnání a dar zdraví pro celou živou rodinu
4.	ČT	17.00	Za + Karla a Karlu Blanařovy, + sourozence, + rodiče z obou stran, + zetě Františka, Boží požehnání a dar zdraví pro živou rodinu
5.	PÁ	7.30 17.00	Za nemocné z farnosti Za + Josefa Matějčíka, + rodiče z obou stran, duše v očistci a Boží ochranu pro živou rodinu
6.	SO	7.30	Za živé a + členy živého růžence
7.	NE	7.30 9.00 10.30	Za živé a + Františky z farnosti Za + Jakuba a Annu Sopkovy, + rodiče z obou stran, duše v očistci a Boží ochranu Za farníky
8.	PO	7.30	Na poděkování Pánu Bohu za dožití 60 let Vlastimila
9.	ÚT	17.00	Za + rodiče Aloisii a Jaroslava Lysákovy, + prarodiče z obou stran, duše v očistci, Dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu
10.	ST	17.00	Za + Františka Vilímka, + rodiče Cepkovy, + Marušku Cepkovou a Boží ochranu
11.	ČT	17.00	Za + rodiče z obou stran, ochranu a Boží požehnání pro živou rodinu
12.	PÁ	17.00	Za + Josefa Struhaře, + manžele Šebákovy a Boží požehnání pro živou rodinu
13.	SO	15.00	Na poděkování za přijaté dary a milosti pro rodinu Liškovu, Manišovu, Šebákovu, Esteřákovu a Skálovu
14.	NE	7.30 9.00 10.30	Za + rodiče Mackovy, + děti, + vnuka Františka, duše v očistci a Boží ochranu Na poděkování Pánu Bohu za 60 let života Lubomíra Za farníky
15.	PO	7.30	Za živou a + rodinu Dobiášovu, Maškovu a Pekárkovu
16.	ÚT	17.00	Za + Lubomíra Janáčka, jeho + rodiče, + Jaroslava Macků, jeho + rodiče, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
17.	ST	17.00	Za + rodiče Měřičkovy, + dceru Libuši, + rodiče Kolínkovy, + Karla Žižku a Boží ochranu pro živou rodinu
18.	ČT	17.00	Za + rodiče Josefa a Anežku Krajčovy, + dceru Janu s manželem, + rodiče a sourozence z obou stran, Boží požehnání a ochranu P. Marie pro živou rodinu
19.	PÁ	7.30 17.00	Za + Aloise Miklase, + rodiče, sourozence a živou rodinu Za živé a + Josefy z farnosti
20.	SO	7.30	Za + manžela, + zetě, + rodiče, ochranu P. Marie pro živou rodinu a dar zdraví
21.	NE	7.30 9.00 10.30	Za + manžela, + rodiče z obou stran, jejich + děti, + vnuky, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu Za živou a + rodinu Vančuříkovu, Ptáčkovu a Bečákovu Za farníky
22.	PO	7.30	Za + manžela, + rodiče z obou stran, 2 + bratry, duše v očistci, ochranu Boží a P. Marie pro živou rodinu
23.	ÚT	17.00	Za + rodiče Řehákovy a Strnadovy, za živou a + rodinu
24.	ST	17.00	Za + Františka a Boženu Fojtíkovy, + zetě Aloise, Boží požehnání a ochranu P. Marie pro živou rodinu
25.	ČT	7.30 17.00	Za farnost Za + rodiče Bližňákovy, + dceru, 3 + syny, + rodiče Ďulíkovy a ochranu P. Marie
26.	PÁ	17.00	Za živou a + rodinu Dorňákovu, duše v očistci, Boží požehnání pro živou rodinu
27.	SO	7.30	Za + rodiče Vaňkovy, + Emílii Vaňkovou, + rodiče Skoumalovy, + syna Ivana, + manžele Jarmilu a Josefa Pavlůskovy, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
28.	NE	7.30 9.00 10.30	Za + rodiče Golášovy, prarodiče Pindákovy, + rodinu Štajnovu a ochranu Boží pro živou rodinu Za + Anežku Mišákovou (1. výročí), + manžela, + dceru a živou rodinu Za farníky
29.	PO	7.30	Za + manžele Fialovy a duše v očistci
30.	ÚT	18.00	Za + rodinu Krůtkovu, Sedlačickou a Zvoničkovu, duše v očistci a za živou rodinu
31.	ST	18.00	Za společenství Projekt ON, za vedení Duchem sv., za činnost a požehnání ve službě

MŠE SV. V SIDONII

- 6. 3. Za rodiče Marii a Františka Minářovy
- 13. 3. Za rodiče Krahlucovy a Varčekovy
- 20. 3. Za Josefa Nedavašku a dceru Janu
- 27. 3. Za Josefa Zúbka

- Farní měsíčník vydává římskokatolická farnost v Brumově-Bylnici, PSČ 763 31, tel.: 577 330 326. ● Neprodejné.
- Náklad 700 výtisků. ● Uzávěrka do 10. každého měsíce. ● Za redakci Petra Rajová, e-mail: rajova.p@centrum.cz
- Grafická příprava: PHM studio, www.phmstudio.cz